

C-354/21. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2021. június 4.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litvánia)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2021. június 2.

Felperes:

R. J. R.

Alperes:

Valstybės įmonė Registrų centras

Az alapeljárás tárgya

A felperes tulajdonjogának Litvániában található ingatlan, azaz parcella tekintetében Németországban kiállított európai öröklési bizonyítvány alapján az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésének megtagadása.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

A 650/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet rendelkezéseinek értelmezése; az EUMSZ 267. cikk harmadik bekezdése.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni az öröklési ügyekre irányadó joghatóságról, az alkalmazandó jogról, az öröklési ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az öröklési ügyekben kiállított közokiratok elfogadásáról és végrehajtásáról, valamint az európai öröklési bizonyítvány bevezetéséről szóló, 2012. július 4-i 650/2012/EU európai parlamenti és tanácsi

rendelet 1. cikke (2) bekezdésének 1) pontját és 69. cikkének (5) bekezdését, hogy azokkal nem ellentétes az ingatlan fekvése szerinti tagállam azon jogi szabályozása, amely szerint tulajdonjogok csak abban az esetben jegyezhetők be európai öröklési bizonyítvány alapján az ingatlan-nyilvántartásba, ha a nyilvántartásba vételhez szükséges valamennyi adat szerepel az európai öröklési bizonyítványban?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

Az öröklési ügyekre irányadó joghatóságról, az alkalmazandó jogról, az öröklési ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az öröklési ügyekben kiállított közokiratok elfogadásáról és végrehajtásáról, valamint az európai öröklési bizonyítvány bevezetéséről szóló, 2012. július 4-i 650/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 201., 107. o.; helyesbítések: HL 2012. L 344., 3. o.; HL 2013. L 60., 140. o.; HL 2019. L 243., 9. o.; a továbbiakban: 650/2012/EU rendelet): (7), (8), (18), (67) és (68) preambulumbekzdés, 1. cikk (2) bekezdésének 1) pontja, 63. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontja, 68. cikk 1) pontja, 69. cikk (1), (2) és (5) bekezdése.

Az öröklési ügyekre irányadó joghatóságról, az alkalmazandó jogról, az öröklési ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az öröklési ügyekben kiállított közokiratok elfogadásáról és végrehajtásáról, valamint az európai öröklési bizonyítvány bevezetéséről szóló 650/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben említett formanyomtatványok meghatározásáról szóló, 2014. december 9-i 329/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2014. L 359., 30. o., a továbbiakban: 329/2014/EU rendelet): 1. cikk (5) bekezdése, az 5. mellékletben meghatározott V. formanyomtatvány IV. mellékletéhez fűzött 13. lábjegyzet.

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

A Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto registro įstatymas (a Litván Köztársaság ingatlan-nyilvántartásról szóló törvénye; a továbbiakban: ingatlan-nyilvántartásról szóló törvény; a jelen ügyben a 2015. június 23-i XII-1833. sz. törvény szövege releváns):

5. cikk

„[...]”

2. Az ingatlan-nyilvántartást vezető szervezet a jogszabályban meghatározott eljárásnak megfelelően felelős az ingatlan-nyilvántartásban szereplő adatok helytállóságáért és védelméért. Az ingatlan-nyilvántartást vezető szervezet csak az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett adatok azon dokumentumoknak való megfeleléséért felelős, amelyek alapján ezeket az adatokat bejegyezték.”

22. cikk

„Az ingatlanon fennálló jogok keletkezését igazoló okiratok, az e jogokat érintő esetleges terhek, valamint azok a jogi tények, amelyek alapján e jogokat bejegyezték az ingatlan-nyilvántartásba, a következők:

[...]

5. az öröklési jogot tanúsító okirat;

[...]

10. törvényben meghatározott egyéb okiratok.”

23. cikk

„[...]

2. A kérelmet a nyilvántartásba vetetni kívánt jogok keletkezését, az e jogokat érintő terheket és az azokhoz kapcsolódó jogi tényeket igazoló okiratokkal együtt kell benyújtani. [...]

3. Az ingatlanon fennálló jogok igazolásának, keletkezésének, megszűnésének, átruházásának vagy megterhelésének alapjául szolgáló okiratoknak [...] meg kell felelniük a jogalkotási aktusokban foglalt követelményeknek, és tartalmazniuk kell az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzéshez szükséges adatokat.

4. A bejegyzés iránti kérelem alapjául szolgáló iratokat olvashatóan kell megírni, és azoknak tartalmazniuk kell a bejegyzéshez kapcsolódó személyek teljes családnevét, utónevét, jogi nevét, címét, azonosító számát, valamint a bejegyzéssel érintett ingatlanok ingatlan-nyilvántartás által megállapított eljárás szerint kiosztott egyedi számát. [...]

[...].”

29. cikk

„Az ingatlan-nyilvántartást vezető szervezet megtagadja jogoknak az ingatlan tekintetében történő bejegyzését, [...] ha a kérelem vizsgálata során a következő tények valamelyike megállapításra került:

[...]

2. a bejegyzés iránti kérelem alapjául szolgáló okirat nem felel meg e törvény követelményeinek;

[...]

6. az ingatlan-nyilvántartást vezető szervezethez benyújtott kérelem vagy okirat nem tartalmazza az ingatlan-nyilvántartásra vonatkozó szabályokban előírt, az ingatlanok és az ahhoz fűződő jogok megszerzőinek azonosításához szükséges adatokat [...]"

A Litván Köztársaság kormányának 2014. április 23-i 379. sz. határozatával jóváhagyott, az ingatlan-nyilvántartásra vonatkozó szabályok:

„[...] 14.2.2. Az ingatlan azonosító adatai:

14.2.2.1. A kataszteri terület, a kataszteri parcella és a parcella ingatlan-nyilvántartási száma;

14.2.2.2. A parcella egyedi száma (azonosítószáma);

14.2.2.3. Az ingatlan egyedi száma (azonosítószáma);

14.2.2.4. A lakás vagy helyiségek egyedi száma (azonosítószáma) [...]"

A tényállás és az eljárás rövid bemutatása

- 1 A felperes, R. J. R. litván és német állampolgársággal rendelkezik, és lakóhelye Németországban található. R. J. R. anyja, J. M. R. 2015. december 6-án elhunyt, és halálának időpontjában szokásos tartózkodási helye Németországban volt. A felperes, aki az édesanyjának egyedüli örököse, a német jogban előírt eljárásnak és határidőknek megfelelően Németországban feltétel nélkül elfogadta az elhunyt teljes örökségét. Mivel az örökség nem csupán az édesanyjának tulajdonát képező németországi vagyontárgyakból, hanem Litvániában található vagyontárgyakból is állt, a felperes a 650/2012/EU rendelet alapján európai öröklési bizonyítvány iránti kérelmet nyújtott be a hatáskörrel rendelkező német bírósághoz. 2018. szeptember 24-én az Amtsgericht Bad Urach (Bad Urach-i helyi bíróság, Németország) a Németországi Szövetségi Köztársaságban a felperes részére kiállította az 1 VI-174/18. sz. öröklési bizonyítványt (a továbbiakban: öröklési bizonyítvány), amely szerint a 2014. május 10-én elhunyt G. R. az örökséget a kizárólagos örökösre, J. M. R.-re hagyta, és a 1 VI-175/18. sz. európai öröklési bizonyítványt, amely szerint a 2015. december 6-án elhunyt J. M. R. az örökséget R. J. R.-re hagyta, és utóbbi személy volt a kizárólagos örökös, aki feltétel nélkül elfogadta az örökséget .
- 2 2019. március 15-én a felperes kérelmet nyújtott be a VĮ [Valstybės įmonė] Registrų centras-hoz (nyilvántartási központ állami vállalata) az édesanyja nevére bejegyzett ingatlanokon fennálló tulajdonjoga bejegyzése iránt. A felperes a kérelemmel együtt benyújtotta az öröklési bizonyítványt és a 2018. szeptember 24-én kiállított 1 VI 175/18. sz. európai öröklési bizonyítványt, ezen okiratok fordításainak másolatait, valamint a Litván Köztársaság által J. M. R., G. R. és R. J. R. részére kiadott útlevelek másolatait. 2019. március 20-án a VĮ Registrų centro Turto registrų tvarkymo tarnybos Nekilnojamojo turto registro

departamento Tauragės skyrius (a nyilvántartási központ állami vállalata vagyontárgyakra vonatkozó nyilvántartást kezelő szolgálata ingatlan-nyilvántartási osztályának tauragėi részlege; a továbbiakban: részleg) az SPR4-340. sz. határozatával elutasította a felperes kérelmét, és megállapította, hogy az 1 VI 175/18. sz. európai öröklési bizonyítvány nem tartalmazta a Litván Köztársaság ingatlan-nyilvántartásról szóló törvényében előírt, az ingatlan azonosításához szükséges adatokat, azaz hogy a bizonyítványban nem tüntették fel a felperes által örökölt ingatlant. A felperes a részleg határozata ellen fellebbezést nyújtott be a VI RegistrŪ centro Centrinio registratoriaus ginčų nagrinėjimo komisijához (a nyilvántartási központ állami vállalatának vitarendező bizottsága) (a továbbiakban: bizottság). 2019. május 9-i CSPR-147. sz. határozatával a bizottság teljes egészében helybenhagyta a részleg eredeti határozatát.

- 3 Mivel a felperes nem értett egyet a részleg és a bizottság e határozataival, azokat megtámadta a Regionų apygardos administracinis teismas (regionális közigazgatási bíróság, Litvánia) előtt. Fellebbezését a 2019. december 30-i határozattal mint megalapozatlant utasították el. A felperes e határozattal szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Lietuvos vyriausioji administracinis teismas (Litvánia legfelsőbb közigazgatási bírósága), és többek között azt kérte, hogy a 650/2012/EU rendelet értelmezése vonatkozásában terjesszenek előzetes döntéshozatal iránti kérelmet az Európai Unió Bírósága elé.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 4 A felperes előadja, hogy feltétel nélkül elfogadta a teljes örökséget; következésképpen a teljes örökségre, így a Litvániában található örökségre alkalmazandó német jognak megfelelően nincs olyan jogalap, amely lehetővé tenné azon jogok európai öröklési bizonyítványban való konkrét meghatározását, amelyekkel az örökös rendelkezik, vagy vagyonjegyzék összeállítását. A felperes szerint a német öröklési jog egyetemes jogutódlást ír elő az elhunyt személy jogai tekintetében; ennél fogva – mivel a felperes a kizárólagos örökös – az elhunyt személy valamennyi vagyontárgya a felperesre száll át, és a német öröklési jognak megfelelően a hagyatéki vagyon nem tüntethető fel, illetve nem határozható meg másként; ilyen esetben a német bíróságok az állandó ítélkezési gyakorlat szerint nem alkalmazzák a 650/2012/EU rendelet 68. cikkének 1) pontját, amely előírja, hogy a bizonyítványnak tartalmaznia kell az egyes örökösöket megillető örökrészt, valamint adott esetben valamely adott örököst megillető jogok és/vagy vagyontárgyak felsorolását, és e bíróságok nem foglalták az európai öröklési bizonyítványba az örökölt ingatlant azonosító adatokat. A 650/2012/EU rendelet nem tartalmaz ilyen követelményt; e bizonyítvány kérelmezésének időpontjában nem volt arra vonatkozó követelmény sem, hogy az örökölt vagyontárgyat konkrétan meg kell határozni, vagy hogy az ingatlant azonosító adatokat meg kell adni. A felperes a 650/2012 rendelet (18) preambulumbekzdésére és 69. cikkének (5) bekezdésére, valamint a Kubicka ügyre vonatkozó főtanácsnoki indítvány (C-218/16, EU:C:2017:387) 67. pontjára hivatkozva kijelenti, hogy ezeket az adatokat a nyilvántartásba vételi kérelmében megadta, és ennek elegendőnek

kellett volna lennie. Érvelése szerint ezen adatoknak az európai öröklési bizonyítványból való kihagyása nem képezheti akadályát az általa örökölt ingatlan bejegyzésének, különösen abban az esetben, ha ezen ingatlannak ő a kizárólagos örököse. A nyilvántartásba vételhez szükséges adatok további okiratok vagy információk benyújtása útján is megadhatók. A felperes szerint minden ezzel ellentétes értelmezés ellentétes lenne a 650/2012/EU rendelet céljával, amely az örökösök jogai gyakorlásának egyszerűsítésére irányul.

- 5 Az alperes kijelenti, hogy a 650/2012/EU rendelet (18) és (68) preambulumbekzdésének, 1. cikke (2) bekezdése 1) pontjának és 69. cikke (5) bekezdésének, valamint az 1329/2014/EU rendelet 5. mellékletében szereplő V. formanyomtatvány 9. pontjának megfelelően ingatlanok öröklése esetén ezen ingatlanok nyilvántartásba vételére a fekvésük szerinti tagállam joga irányadó, függetlenül attól, hogy az európai öröklési bizonyítványt melyik országban állították ki. Az ingatlanon fennálló jogok bejegyzésének jogalapját (többek között az öröklési bizonyítványt) az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvény 22. cikke sorolja fel; következésképpen nem a felperes által benyújtott kérelemnek, hanem az e jogszabályi rendelkezésben foglalt okiratoknak kell igazolniuk a nyilvántartásba venni kért jogok keletkezését és a jogszabályi rendelkezések követelményeinek való megfelelést, és ezen okiratoknak kell tartalmazniuk az ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzéshez szükséges adatokat. Az alperes nem ért egyet a felperes azon álláspontjával, amely szerint az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvény 29. cikkének (6) bekezdéséből egyértelmű, hogy a releváns adatokat az előterjesztett kérelemben is meg lehet adni. Az alperes arra is rámutat, hogy az Amtsgericht Bad Urach (Bad Urach-i helyi bíróság) által a Németországi Szövetségi Köztársaságban kiállított két okirat egyike sem szolgálhat alapul a korábban G. R. tulajdonában álló parcellán fennálló jogok nyilvántartásba való bejegyzéséhez. Egyrészt az 1 VI 174/18. sz. öröklési bizonyítvány, amely szerint G. R. az örökséget J. M. R.-re hagyta, nem váltja ki a felperes által a Litván Köztársaságban elérni kívánt joghatásokat: nem felel meg az európai öröklési bizonyítvány tartalmára és formájára vonatkozóan a 650/2012 rendelet 68. cikkében megállapított követelményeknek, és ennél fogva nem tekinthető európai öröklési bizonyítványnak, valamint nem minősül a Litván Köztársaság jogának megfelelően kiállított okmánynak sem. Másrészt az 1 VI 175/18. sz. európai öröklési bizonyítvány nem felel meg az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvény követelményeinek, mivel nem tünteti fel az ingatlan ingatlan-nyilvántartásra vonatkozó szabályok alapján kiadott egyedi számát, és nem tartalmazza az ingatlan azonosításához szükséges adatokat. Az alperes azt is hangsúlyozta, hogy a felperes csak egyetlen, korábban G. R. tulajdonában álló parcellára vonatkozó tulajdonjogának bejegyzését kérte, ezen ingatlan tekintetében azonban nem állítottak ki európai öröklési bizonyítványt, és hogy az 1 VI 175/18. sz. európai öröklési bizonyítvány nem tartalmazott semmilyen adatot vagy információt G. R. örökségéről és annak elfogadásáról.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid összefoglalása

- 6 A kérdést előterjesztő bíróság a 650/2012/EU rendelet és az 1329/2014/EU rendelet vonatkozó rendelkezéseinek elemzése keretében először is megjegyzi, hogy az örökösök és a hagyományosok, az örökhagyóhoz közel álló más személyek, valamint a hagyatéki hitelezők jogainak hatékony biztosítása érdekében a 650/2012 rendelet európai öröklési bizonyítvány létrehozásáról rendelkezik, amelynek a bizonyítványban említett minden örökös, hagyományos és jogutód számára lehetővé kell tennie a jogállásának és öröklésre vonatkozó jogainak valamely másik tagállamban történő bizonyítását (2018. március 1-jei Mahnkopf ítélet, C-558/16, EU:C:2018:138, 36. pont; 2017. október 12-i Kubicka ítélet, C-218/16, EU:C:2017:755, 59. pont).
- 7 A 650/2012/EU rendelet 69. cikke (5) bekezdése szerint a bizonyítvány olyan okirat, amely érvényes jogcímet képez a hagyatéknak képező vagyontárgynak valamely tagállam megfelelő nyilvántartásába való bejegyzéséhez. Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróság szerint a bizonyítvány joghatásait szabályozó rendelkezésekből kitűnik, hogy a bizonyítvány birtoklása önmagában nem jelenti azt, hogy az ingatlan nyilvántartásba vételét szabályozó, az ingatlan fekvése szerinti tagállam jogszabályaiban előírt jogi feltételek nem alkalmazandók. Ezt a következtetést támasztja alá a [650/2012/EU rendelet] (18) preambulumbekkezdésében szereplő magyarázat is, amely szerint az „európai öröklési bizonyítvány olyan okirat, amely érvényes jogcímet képez a hagyatéknak képező vagyontárgynak valamely tagállam nyilvántartásába való bejegyzéséhez. Ez nem zárhatja ki annak lehetőségét, hogy a nyilvántartásban közreműködő hatóságok a nyilvántartásba vételt kérelmező személytől olyan kiegészítő információk rendelkezésre bocsátását vagy olyan további okiratok bemutatását kérik, amelyeket a nyilvántartás helye szerinti állam joga előír.”
- 8 Amint az Bot főtanácsnok Kubicka ügyre vonatkozó, 2017. május 17-i indítványának (C-218/16, EU:C:2017:387) 67. pontjából kitűnik, a 650/2012 rendelet hatályát az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésre irányuló eljárás egyedi szabályaira kell korlátozni; ebből következik, hogy a gyakorlatban az európai öröklési bizonyítvány kiegészítéseként további okiratok és adatok benyújtása is megkövetelhető, például, ha e bizonyítvány nem tartalmazza azon vagyontárgy azonosításához szükséges adatokat, amely tulajdonjogának átruházását be kell jegyezni a nyilvántartásba.
- 9 Ebben az összefüggésben a kérdést előterjesztő bíróság hangsúlyozza, hogy a jelen ügy szempontjából releváns nemzeti jogszabályok szerint az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzéshez szükséges adatok csak az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvény 22. cikkében felsorolt okiratokban adhatók meg, és ha a nyilvántartást vezető szervezet hiányos információkat kap, ez utóbbi nem rendelkezik mérlegelési mozgástérrel arra vonatkozóan, hogy figyelembe vegye azokat az adatokat, amelyeket e rendelkezéssel összhangban a jogszerű bejegyzés alapjának nem tekinthető okiratban nyújtottak be.

- 10 Az ilyen nemzeti szabályoknak az örökösök jogaira gyakorolt hatását a 650/2012/EU rendelet és az 1329/2014/EU rendeletnek a bizonyítvány tartalmát szabályozó rendelkezései alapján kell megítélni. A 650/2012/EU rendelet 68. cikke szerint a bizonyítvány a kiállítása rendeltetéséhez szükséges mértékben a következő adatokat tartalmazza”. E cikk 1) pontja szerint a bizonyítványnak tartalmaznia kell „az egyes örökösöket megillető örökrész[t], valamint adott esetben valamely adott örököst megillető jogok és/vagy vagyontárgyak felsorolás[át].” Az 1329/2014/EU rendelet 5. mellékletében meghatározott V. formanyomtatvány IV. mellékletének 9. pontja (amely akkor kötelező, amikor az örökös jogállásának és jogainak megerősítésére irányul) arra irányul, hogy meghatározza „az örököst megillető és a bizonyítvány kiállítása iránti kérelem tárgyát képező vagyontárgy[at](ak[at]) (kérjük, részletezze a vagyontárgy(ak)at és jelöljön meg minden vonatkozó azonosítási adatot)”. Az e ponthoz fűzött 13. lábjegyzet kifejti, hogy „[fel kell tüntetni], hogy az örökös megszerezte-e a vagyontárgyak tulajdonjogát vagy a rájuk vonatkozó egyéb jogokat” és megállapítja, hogy „[n]yilvántartásban szereplő vagyontárgy esetében kérjük, adja meg a nyilvántartás helye szerinti tagállam joga által a vagyontárgy beazonosításához előírt információkat (ingatlan esetében például az ingatlan pontos címe, ingatlan-nyilvántartási, parcella- vagy telekkönyvi szám, az ingatlan leírása [...]). Így, ha a rendeletek e rendelkezéseiben előírt adatokat megadják, a bizonyítvány a 650/2012/EU rendelet 69. cikkének (5) bekezdése szerint a Litván Köztársaságban a hagyatéki vagyontárgynak az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzéséhez érvényes okiratnak minősül.
- 11 A Bíróság az ítélkezési gyakorlatában egyértelművé tette, hogy a 650/2012 rendelet 67. cikkének (1) bekezdése a kiállító hatóság tekintetében kötelezettséget állapít meg arra vonatkozóan, hogy az 1329/2014 rendelet 5. mellékletében szereplő V. formanyomtatványt használja a bizonyítvány kiállításához (2019. január 17-i Brisch ítélet, C-102/18, EU:C:2019:34, 30. pont). Az Amtsgericht Bad Urach (Bad Urach-i helyi bíróság) a Németországi Szövetségi Köztársaságban az 1329/2014 rendelet 5. mellékletében szereplő V. formanyomtatvány használatával állította ki az 1 VI 175/18. sz. európai öröklési bizonyítványt; azt az örökös jogállását és jogait megerősítő IV. melléklethez csatolták. Az V. formanyomtatvány IV. mellékletének az örököst megillető és a bizonyítvány kiállítása iránti kérelem tárgyát képező vagyontárgy(ak) meghatározására irányuló 9. pontjában azonban semmilyen adatot nem adtak meg. A felperes által fellebbezésében előadott érvekből, valamint a német bíróságok hivatkozott ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy az ilyen adatok kihagyása nem minősül a bizonyítványt kiállító hatóság által elkövetett hibának.
- 12 A kérdést előterjesztő bíróság szerint e tekintetben a 650/2012/EU rendelet (68) preambulumbekzdése releváns. E preambulumbekzdése kifejezetten rögzíti, hogy „[a]z ingatlanok a nyilvántartás helye szerinti tagállamban történő bejegyzésére vonatkozó alaki követelményeket a bizonyítványt kiállító hatóságnak be kell tartania”. Mindazonáltal arra is emlékeztetni kell, hogy ezen álláspontnak a rendelet preambulumban való megfogalmazásával az uniós jogalkotó nem hozott létre a bizonyítványt kiállító hatóságra alkalmazandó

kötelező rendelkezéseket; a jogalkotó egyébként sem ismételte meg ezt az álláspontot a 650/2012/EU rendelet cikkeiben.

- 13 E körülmények között, tekintettel az európai öröklési bizonyítvány bevezetésével elérni kívánt célkitűzésekre, és „az Unióban a határokon átnyúló vonatkozású öröklések [az uniós jogalkotó által a 650/2012/EU rendelet (67) preambulumbekzdésének első mondatában kívánt] gyors, zökkenőmentes és hatékony rendezése érdekében” a kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak a 650/2012 rendelet 1. cikke (2) bekezdése 1) pontjának és 69. cikke (5) bekezdésének értelmezését illetően, és ez okból az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés megválaszolására kéri a Bíróságot.

MUNKADOKUMENTUM